

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 168/06
05.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Софије Вагнер – Личеноски, Љиљане Ивковић – Јовановић и Надежде Радевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ВВ, ВВ, ГГ и ДД, које заступа АБ, адв., против тужених "ЂЂ" и Фонда ЕЕ, ради поништаја споразума о престанку радног односа и уговора о кредиту, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Ваљеву Гж.1.бр.162/05 од 18.3.2005. године, у седници већа одржаној 5.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Окружног суда у Ваљеву Гж.1.бр.162/05 од 18.3.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ваљеву Гж.1.бр.162/05 од 18.3.2005. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Општинског суда у Ваљеву П.816/02 од 22.4.2004. године, којом је ставом првим изреке одбијен тужбени захтев тужиље АА да се поништи писмени споразум о престанку радног односа бр.1204 од 16.7.1999. године, закључен између тужиље и првотуженог "ЂЂ" и да се обавезе "ЂЂ" да тужиљу врати у радни однос и призна јој сва права из радног односа почев од 10.8.1999. године. Ставом другим одбијен је захтев тужиље АА да се поништи уговор о кредитирању за организовање пољопривредне производње, закључен између тужиље и туженог Фонда ЕЕ бр. __ од __.1999. године и бр. __ од __.1999. године. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ да се поништи писмени споразум о престанку радног односа тужиоца бр.32/20-82 од 21.3.2000. године и да се обавезе "ЂЂ" да тужиоца врати у радни однос, призна сва права из радног односа почев од 7.4.2000. године. Ставом четвртим је одбијен тужбени захтев тужиоца ББ да се поништи писмени споразум о престанку радног односа бр.913 од 4.4.2000. године. Ставом петим одбијен је тужбени захтев ВВ да се поништи писмени споразум о престанку радног односа бр.1133 од 14.7.1999. године, закључен између тужиоца и туженог "ЂЂ" и да се обавезе "ЂЂ" да тужиоца врати у радни однос и призна сва права из радног односа почев од 29.7.1999. године. Ставом седмим одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ да се поништи уговор о кредитирању за организовање пољопривредне производње закључен између тужиоца и туженог Фонда ЕЕ бр. __ од __.1999. године бр.1365/99 од 22.6.1999. године. Ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца ГГ да се поништи писмени споразум о престанку радног односа бр.1089 од 14.7.1999. године, закључен између тужиоца и првотуженог "ЂЂ" и да се обавезе "ЂЂ" да тужиоца врати у радни однос и призна сва права из радног односа почев од 29.7.1999. године. Ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев ГГ да се поништи уговор о кредитирању за организовање пољопривредне производње закључен између тужиоца и туженог Фонда ЕЕ бр. __ од __.1999. године и бр.1288/99 од 22.6.1999. године. Ставом осмим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца ДД да се поништи писмени споразум о престанку радног односа бр.32/20-225 од 7.6.2000. године, закључен између тужиоца и туженог "ЂЂ", те да се обавезе "ЂЂ" да тужиоца врати у радни однос и призна право из радног односа почев од 30.6.2000. године. Ставом деветим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца ДД да се поништи уговор о кредитирању за организовање пољопривредне производње закључен између тужиоца и туженог Фонда ЕЕ бр. __ од __.2000. године.

Против пресуде Окружног суда у Ваљеву тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр.4/77) у вези са чл.491. ст.4. ("Службени гласник РС" бр.125. од 22.11.2004. године), Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.354. ст.2. тач.11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл.354. ст.1. Закона о парничном поступку, због којих се може изјавити ревизија у смислу чл.385. ст.1. тач. 2. Закона о парничном поступку, а да је то било или могло бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су са туженим Фондом за развој Републике Србије закључили уговоре о кредитирању на основу којих су сви тужиоци добили један кредит у висини од 72.200,00 динара за куповину кока носиља и други кредит од 20.000,00 динара за засађивање 0,3 хектара вишње. Кредит се могао вратити новчано или натурално у року од 6 година, с тим што отплата кредита

почиње по истеку мировања од једне године у 4 годишње рате, каматном стопом која се обрачунава на нивоу есконтне стопе Народне банке Југославије. Као услов за добијање кредита предвиђен је споразумни престанак радног односа тужилаца са туженим. Кредити су закључени у време када је од стране Републичке владе донет оперативни програм мера за реализацију економско - социјалног програма запошљавања и обнове ратом оштећених предузећа од 10.6.1999. године. Споразуми о престанку радног односа и уговори о кредиту закључени су после више одржаних састанака на којима је тужиоцима објашњено шта су њихова права и обавезе. Они су знали да је тужени за време последњег рата бомбардован и да је било тешко обезбеђење радних места. Друготужени је у току 1999. године тужиоцима понудио закључење анекса уговора о кредиту тако што се кредит умањује за 30.000.00 динара с тим што је тужиоцима извршен отпис свих камата уз њихову обавезу да врате номинални износ кредита умањен за 30.000,00 динара у роковима који су предвиђени уговором.

На овако утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев ради поништаја уговор о кредитима и поништаја споразума о престанку радног односа одбијен као неоснован.

Споразум о престанку радног односа и уговора о кредиту нису ништави из разлога апсолутне ништавости нити испуњавају услове за поништење из разлога релативне ништавости.

Предмет уговора и споразума о престанку радног односа је могућ, допуштен и одређен па оба акта нису ништава у смислу чл.47. Закона о облигационим односима. Обавеза странака има допуштен основ који није противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима због чега се не може захтевати утврђење ништавости уговора по чл.52. Закона о облигационим односима, нити између странака постоји неспоразум о правној природи, основу и предмету обавезе да уговор не би настао.

Тужиоци нису били у заблуди нити су преварени од стране других уговорних страна (тужених) спровођењем или одржавањем у заблуди у намери да се наведу на закључење уговора јер су оба акта потписана после преговора и више одржаних састанака, па су тужиоци знали и морали знати предмет, садржину и последице уговарања, имајући у виду намере странака, обичаје, објективне околности и све друге околности које су претходиле закључењу спорних аката. Они су посебно били упознати са начином обрачуна камата, па се из тог разлога не може захтевати поништај уговора због битне заблуде. Међутим, овај разлог (и да постоји) у погледу воље је у току парнице отклоњен, јер је друготужени тужиоцима извршио отпис дела кредита и отпис камата.

С обзиром да уговори нису ништави а ни рушљиви, то нису испуњени услови за утврђење ништавости и примену последица ништавости из чл.103. и 104. Закона о облигационим односима као ни за поништење уговора из чл.111. и 112. и последица ништавости у смислу чл.113. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду изложено неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је закључењем уговора и споразумним престанком радног односа осим истакнутог повређено начело еквиваленције (једнаке вредности узајамних давања) из чл.15. Закона о облигационим односима, да оперативним програмом мера Владе Републике Србије није предвиђена обавеза плаћања камате на кредите солидарности и да би повраћај остатка узетог кредита био у супротности са моралом (кредит би морали да враћају лица која су оштећена услед ратних дејстава).

На основу чл.393. Закона о парничном поступку Врховни суд Србије је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм